

Elements interiors de l'Ajuntament de Sant Quirze de Besora

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Ajuntament de Sant Quirze, situat al centre del nucli antic. Plaça Major 1.
Emplaçament	Al cor del nucli antic a la Plaça Major.
Alçada:	580,6

Coordenades:

Latitud:	42.100288194842
Longitud:	2.2226500511169
UTM Est (X):	435723
UTM Nord (Y):	4661204

Classificació

Número de fitxa	08237 - 2
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Edifici que amb el pas dels anys ha estat contínuament rehabilitat i restaurat degut al seu ús continuat. El vestíbul, escala d'honor i saló de plens conserven l'estat de la darrera restauració practicada a principi del segle XX amb continues reformes dels anys, 1950 i 1980 com el repintat de les dependències, la transformació de la part com a oficines municipals, l'adequació de la sala de plens i les millores de les barreres arquitectòniques.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent

Observacions protecció:	L'edifici no figura protegit en cap dels nivells establerts en el POUM ja que no disposa de catàleg de patrimoni. Tant sols apareix inventariat per la fitxa genèrica de l'IPA on inclou el nucli antic de Sant Quirze de Besora en la mateixa fitxa que l'església.
Número inventari	Sí. Núm. 23781
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Administratiu
Titularitat	Pública
Titular:	5814701DG3651S0001WR
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dl., 23/01/2023 - 11:30

Descripció

De l'interior de l'ajuntament de Sant Quirze de Besora en cal destacar un seguit d'elements. Cal remarcar-ne, el vestíbul d'entrada, l'escala d'honor i la sala de plens. La porta d'entrada principal dona accés al vestíbul on s'hi troba l'escala d'accés a la planta superior. Està pavimentat amb lloses de pedra i s'hi obren algunes dependències al seu voltant com ara l'espai de recepció pavimentat amb rajoles hidràuliques amb motius florals. El vestíbul, l'escala d'honor es disposa a manera de distribuïdor al voltant del qual es disposen la resta de dependències formant quatre crugies al seu voltant seguint la disposició clàssica de les cases senyoriales d'època medieval i moderna. L'escala, de dos trams perpendiculars amb els graons de pedra picada està il·luminada per una claraboia que sobresurt en forma de petita llanterna des del pla de la coberta. Té les parets enguixades i revestides per un enlluït de calç. Val a dir que el primer tram descansa damunt murs de pedra mentre que el segon ho fa damunt d'un arc rampant, possiblement de maó ceràmic. Presenta un arrambador amb aplacat de pedra; la barana, de factura modera, és de fusta tornejada. L'escala condueix a la planta primera on hi ha els despatxos d'alcaldia, secretaria, administració i saló de plens. Malgrat que estan completament reformats pel seu ús continuat com a casa consistorial encara conserven algunes portes de fusta de roure emplaonades i decorades amb motius geomètric i vegetals que alternen series de dos plafons amb els marcs ovals per altres de quatre més estrets amb motius geomètrics al seu interior formant sèries continuades i repetitives. Aquestes portes les trobem a l'accés al despatx d'alcaldia i també al saló de plens. Aquest darrer possiblement ocupa l'emplaçament de l'antiga sala noble ja que tant les dimensions com l'emplaçament ens fan pensar en alguna antiga sala noble reconvertida en saló de plens. En cal destacar especialment el paviment de rajola ceràmica format per toves de 30 x 15 disposades en escaleta i alternades per petits medallons a imitació de "sucarrats" amb elements motius geomètrics, heràldics vegetals i florals repartits en 8 temàtiques diferents (1 castell, 1 lleó rampant, una estrella de 8 puntes, un griu, una ceba, un escorpí i una corona) que es van repetint i alternant en tota la seva extensió. Aquests elements estan realitzats amb blocs de ceràmica hidràulica policromada i esmaltada a imitació de les peces valencianes. En conservem exemples similars al castell de Montesquiú i també en algunes cases del nucli antic de Solsona, com és el cas de Cal Metge Solé. Semblen datar de mitjans del segle XIX o principi del XX coincidint amb la gran reforma de l'ajuntament.

Història

Aquests elements denoten la importància i noblesa del lloc que ens fan pensar en una antiga "domus" sala o casal gòtic erigit al costat de l'antiga sagrera de l'església de Sant Quirze que coincidiria amb l'emplaçament de la casa, sala o domus on hi va passar Ermessenda de Carcassona els darrers anys de la seva vida abans de morir. Aquesta dada queda reflectida segons el testament que es conserva a l'arxiu episcopal de Vic i també segons algunes hipòtesis d'historiadors i estudiosos locals que apunten que l'ajuntament es seria l'emplaçament d'aquella casa. Hi ha qui esmenta que la casa (castell de Sant Quirze) esmentada correspondria amb l'emplaçament del castell de Montesquiú, situat al municipi homònim i que antigament pertanyia a Sant Quirze de Besora. No obstant les referències més antigues del castell es remunten en temps de Guifré el Pilós (S. XI) però no va ser fins el segle XIV quan el castell es va ampliar convertint-se en "domus" o casa senyorial en temps d'Arnau Guillem de Besora. Per tant si aquest castell no va pertànyer als Besora fins a mitjans del segle XIV i Ermessenda va dictar testament abans de l'1 de març de 1058, amb la qual cosa aquesta segona hipòtesi quedaria descartada. També hi hauria la possibilitat que el castell de Sant Quirze fos el de Besora, però el lloc esmenta que era prop de l'església i de fet la casa de l'ajuntament és a escassos metres a ponent. Tanmateix l'estructura arquitectònica de l'edifici (sala quadrangular a l'entorn d'un pati central amb una torre prismàtica annexa) ens fan pensar en aquesta hipòtesi. Caldria un acurat estudi històric i arqueològic per confirmar aquesta hipòtesi.

